Forvaltningsplan for Homla naturreservat i Malvik kommune 2017-2027
1 - 2017

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag
Miljøvernavdelingen

Forvaltningsplan for Homla naturreservat i Malvik kommune 2017-2027

Rapp. 1-2017

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag
Miljøvernavdelingen
Postboks 4710 Sluppen
7468 Trondheim
Tlf. 73 19 90 00

Rapport

Nr. 1 - 2017

TITTEL Forvaltningsplan for Homla naturreservat i Malvik kommune 2017-2027	**DATO** 24.04.2017
FORFATTER/SAKSBEHANDLER Seniorrådgiver Jan-Erik Andersen	**ANTALL SIDER** 47
ANSVARLIG SIGNATUR Stein-Arne Andreassen	**OPPLAG** 100

EKSTRAKT
Rapporten inneholder en forvaltningsplan som skal ivareta verneformålet i Homla naturreservat i Malvik kommune. Homla naturreservat ligger i en elvedal og består av vernekvaliteter av nasjonal verdi og med flere brukerinteresser. Planen avklarer en del spørsmål omkring brukerinteresser og verneinteresser.

STIKKORD	**KEYWORDS**
Homla naturreservat	Homla nature reserve
Forvaltningsplan	Management plan
Barskog	Coniferous forest
Boreal regnskog	Boreal rainforest
Sør-Trøndelag fylke	Sør-Trøndelag county

ISBN 978-82-7540-209-5

ISBN 978-82-7540-209-5

Innhold

STIKKORD KEYWORDS **2**

Forord **6**

Innledning **6**

Naturmangfoldloven **7**

Historikk **10**

Verneprosess 10

Brukshistorie 10

Dagens status **12**

Kunnskapsstatus 13

Verneverdier 14

Artsmangfold 14

Naturtyper 15

Bruk av området 19

Tiltak og skjøtsel 20

Trusler mot verneverdiene **22**

Innenfor vernegrensene 22

Utenfor vernegrensene 22

Forvaltning av Homla naturreservat **22**

Bevaringsmål, planlagte tiltak og skjøtsel 23

Retningslinjer for brukerinteresser 23

Informasjon og formidling 29

Oppsyn og administrasjon 29

Skjøtsel 30

Generelle retningslinjer for saksbehandling 30

Utenforliggende virksomhet 31

Oppfølging av ulovligheter - håndheving og sanksjoner 31

Forvaltningsmyndigheter 32

Kilder **33**

Vedlegg ..... **i**

Vedlegg 1 Verneforskrift ii

Vedlegg 2 Naturtyper og artsmangfold v

Flora v

Fauna.....vi
Naturtyper vi
Vedlegg 3 Bevaringsmål, med tilstandsvariabler og overvåkingsmetodikk.....vii
Vedlegg 4 Samlet tiltaksbeskrivelse med kostnadsoverslag og fremdriftsplan.....x
Vedlegg 5 Begrepsforklaring xi
Vedlegg 6 Oppsummering av uttalelser til forslag til forvaltningsplan xii

Forord

Denne forvaltningsplanen er skrevet av Fylkesmannen i Sør-Trøndelag av seniorrådgiver Jan Erik Andersen, som også har tatt alle bilder i planen. Planen beskriver tilstanden i Homla naturreservat, samt hvilke mål Fylkesmannen som forvaltningsmyndighet har for forvaltningen av reservatet. Vernebestemmelsenes virkning i forhold til ulike brukerinteresser beskrives også.

Målgruppen for planen er i første rekke grunneierne, kommunen og annen offentlig forvaltning, samt forskningsinstitusjoner.

Oppstart av forvaltningsplanprosessen ble kunngjort i brev av 9 mai 2016 fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Det kom inn tre merknader til denne kunngjøringen. Planen ble sendt ut på offentlig høring i brev av 13. januar 2017 fra Fylkesmannen. Det kom inn to uttalelser til høringen, og disse er oppsummert og kommentert i vedlegg 6.

Innledning

Homla naturreservat ble fredet som naturreservat ved kgl. res. av 11. desember 2015. Verneområdet har et areal på 1271 dekar, jf. kart i figur 2. Det vil bli noen mindre grenseendringer som følge av merkingen av naturreservatet i regi av Sør-Trøndelag Jordskifterett. Homla naturreservat har flere registrerte naturtypelokaliteter , hvorav en (Storfossen) med kystgranskog (boreal regnskog), se figur 2. På norsk rødliste for naturtyper 2011 er kystgranskog oppført som sterkt truet (EN) på grunn av at naturtypen har hatt stor arealreduksjon i senere tid.

Formålet med naturreservatet er å verne en elvedal med truet natur i form av naturtypen kystgranskog, og med truet, sjelden og sårbar natur i form av en rik og verdifull lavflora. Det er en målsetting å beholde verneverdiene i mest mulig urørt tilstand, og eventuelt videreutvikle dem.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag er forvaltningsmyndighet for naturreservatet. Verneforskriften for Homla naturreservat ligger som vedlegg 1 og under lokale forskrifter på www.lovdata.no.

Homla naturreservat ligger i elvedalen langs elva Homla fra oppstrøms brua på E6 over Homla og videre oppover i vassdraget til forbi Storfossen. Storfossen er Sør-Trøndelags nest høyeste foss, med et fall på 40 meter. Naturreservatet ligger i høydeintervallet 18-226 moh. Marin grense er ved 176 moh, slik at storparten av reservatet ligger under marin grense. Berggrunnen tilhører Trondheimsfeltet, som er en del av den kaledonske foldesonen. Feltet domineres av baserike bergarter som grønnsteiner, tuffbergarter, leirskifer og fyllitt. Dette gir en relativt rik vegetasjon. Gran er dominerende treslag i hele området, stedvis med innslag av bjørk, rogn, selje og gråor.

Figur 1. Storfossen.

Naturmangfoldloven

Forvaltningsplanen er et praktisk hjelpemiddel for å opprettholde og fremme verneformålet. Den skal samtidig sikre en forutsigbar og enhetlig forvaltning av verneområdet ved å gi konkrete retningslinjer om bruk, skjøtsel, informasjon og eventuell tilrettelegging. En forvaltningsplan er ikke et juridisk bindende dokument, men gir retningslinjer for forvaltningen av området i henhold til verneforskriften. Verneforskriften bestemmer hva som er lov samt ikke tillatt i verneområdet, se vedlegg 1. Forvaltningen av verneområdet skal skje med et langsiktig perspektiv. Dette stiller krav til langsiktig tenkning både hos de daglige brukerne og hos forvaltningsmyndigheten.

I henhold til naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, og det skal fremgå av beslutningen hvordan disse prinsippene er tatt hensyn til og vektlagt i vurderingen av saken. Forvaltningsmålene i §§ 4 og 5 trekkes også inn i skjønnsutøvingen.

Etter § 8 i naturmangfoldloven skal offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig, bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Videre skal kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen vektlegges. Det er opp gjennom årene gjennomført ulike naturfaglige undersøkelser i Homla naturreservat. Dette kunnskapsgrunnlaget er lagt til grunn i forvaltningsplanen.

Figur 2. Oversiktskart over Homla naturreservat. Grønn strek angir reservatets grenser. Grønn skravur: Naturtyper med spesielle kvaliteter. Rød skravur: Verdifulle kulturlandskap på Dølan (utenfor reservatet). Kilde: Naturbase.

Forvaltningsplanen er utarbeidet innenfor rammen av de restriksjoner som er satt i verneforskriften. Ut fra dagens kunnskap vil aktivitetene som kan foregå i henhold til verneforskriften sannsynligvis ikke ha noen særlig negativ innvirkning på artene og naturtypene som ønskes ivaretatt gjennom vernet. Verneforskriften er til hinder for aktiviteter som vurderes å kunne ha negativ innvirkning på verneverdiene. Det vurderes at forvaltningsplanen og oppfølging av denne med stor grad av sannsynlighet vil bevare artene og naturtypene i området, jf. naturmangfoldloven §§ 4 og 5.

Den foreliggende kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologisk tilstand i denne saken, vurderes å stå i et rimelig forhold til sakens karakter, og retningslinjen om kunnskapsgrunnlaget i § 8 anses som oppfylt. Føre-var-prinsippet tillegges derfor liten vekt i denne saken, jf. naturmangfoldloven § 9.

Forvaltningsplanen gir nærmere retningslinjer for aktiviteter som er tillatt i naturreservatet innenfor rammen av verneforskriften og naturmangfoldloven. Vurdering av den enkelte aktivitet i forhold til samlet belastning i verneområdet, vil likevel være relevant ved vurdering av søknader om dispensasjoner fra verneforskriften. I forbindelse med forvaltningsplanen er det utarbeidet nærmere bevaringsmål for ulike naturkvaliteter som grunnlag for overvåking av naturtilstanden i området. Dette vil gi et styrket grunnlag for å kunne vurdere samlet belastning av ulike aktiviteter i området.

Prinsippet i naturmangfoldloven § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning er dermed vurdert og tillagt vekt.

Prinsippet i naturmangfoldloven § 11 om at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver, får ikke særlig betydning, ettersom verneforskriften som forvaltningsplanen bygger på legger vesentlige begrensninger på hvilke tiltak som kan gjøres i området. De tiltakene som vil kunne gjennomføres vurderes ikke å ha vesentlig negativ effekt på naturtyper, arter eller økosystem.

Figur 3. Oversiktsbilde over Homlas elvedal. Bildet er tatt fra sørøst like nord for Dølan gård og mot nord.

Prinsippene i § 12 vurderes å være relevante. Prinsippet om beste tilgjengelige teknikker og driftsmetoder vurderes som aktuelt bl.a. i forbindelse med skjøtselstiltak. Prinsippet om beste lokalisering vurderes som relevant i forbindelse med bl.a. behandling av søknader om dispensasjoner, både når det gjelder spørsmålet om dispensasjon bør gis og eventuelt hvilke vilkår

som bør settes. Forvaltningsplanen legger opp til skjøtselstiltak som er vurdert å være best mulig tilpasset naturkvalitetene en ønsker å ta være på. Gjennom den overvåking av naturtilstanden som planen legger opp til, vil en få et godt grunnlag for å evaluere gjennomførte skjøtselstiltak og ev. foreta korrigeringer både når det gjelder teknikker/metoder og lokalisering.

Historikk

Verneprosess

En samlet registrering av naturkvalitetene i Homlas dalføre fra Storfossen og ned til E6-brua ble gjennomført i tilknytning til registreringer av bekkekløfter i Sør-Trøndelag i 2007 (Gaarder m.fl. 2009). I denne registreringen kom Homla ut som nasjonalt verdifullt, og blant de mest verdifulle lokaliteter som ble registrert i Sør-Trøndelag. Etter at resultatet fra registreringene ble sendt ut til grunneierne i 2009 tok Allskog kontakt med grunneierne for å uthøre om interessen for frivillig vern Verneprosessen ble kjørt i regi av Fylkesmannen i 2015, og Homla naturreservat ble så opprettet ved kgl. res. av 11. desember 2015.

Brukshistorie

Hele naturreservatet er i større eller mindre grad påvirket av tidligere skogsdrift. Fløting var før vanlig i Homla, og rester etter tømmerskjermer og renner fra fløtningstiden (figur 4) er fremdeles synlig langs elva. I nedre del av Homla sluttet fløtingen ca. 1960.

Figur 4. Rester av fløtningsanlegg.

I Smuttu (nordvest i naturreservatet) var det tidligere en husmannsplass. Dyrkamarka på husmannsplassen ble på 1960-tallet tilplantet med sitkagran, og deler av dette sitkabestandet er innenfor reservatet på Malvik kommunes eiendom (gnr./bnr. 60/1), se figur 16 og 17. Plantefelter med gran finnes flere steder.

Det var også en husmannsplass på Rabben, sør i området, oppå ryggen vest for Storfossen, som var i drift på 1800-tallet. Denne er tilplantet med gran, som nå begynner å bli hogstmoden.

I senere tid er det bygd flere enkle veger ned mot elva for skogsdrift (se figur 15), men deler av skogen har nok stått urørt siden fløtningen opphørte.

Ei kullmile finnes ved traktorveien omtrent midt på området ved vestgrensen for naturreservatet. Trekullet ble brukt til fremstilling av metaller, fra denne mila gikk trolig mye av trekullet til jernverket i Mostadmark.

I sørøst grenser gården Dølan til naturreservatet, idet grensa i hovedsak går i kanten mellom skog og dyrkamark. Dølan gård (figur 5) har et verdifullt kulturlandskap, og er registrert å ha viktig slåttemark og naturbeitemark i Naturbase (BN00079317 og BN00079318). NTNU Vitenskapsmuseet har laget en skjøtselsplan for slåttemark på Dølan (Øien 2012). I dag har Dølan gård veiframføring på østsida av Homla. Den gamle ferdselsveien til gården var på tvers av dalen og over Dølanbrua, og deler av denne ferdselsveien og brua er innenfor reservatet. Den gamle brua ble tatt av isgang i elva for noen år siden, men er nå bygd opp på nytt og er i bruk.

Figr 5. Dølan gård med verdifullt kulturlandskap. Skogen omkring gården inngår i naturreservatet.

Fra Foldsjøen til utløpet av Hommelvikbukta har det vært i alt 18 broer, hvorav tre har vært i naturreservatet: Bruhølen til Dølan (Dølanbrua, dimensjoner for hest og kjerre), Buhølen (gangbru) og hengebru ved «Storsteinan». Pr. 2015 var alle disse bruene tatt av isgang, men Dølanbrua er nå bygd opp på nytt (figur 6).

Figur 6. Dølanbrua under restaurering.

Laksefiske har lang tradisjon i Homla. I de senere år har laksestammen vært svak og fisket har vært helt stoppet eller sterkt regulert. Fiskestier finnes langs elva. Ved Buhølen er det en gapahuk.

Dagens status

Homla har anadrom laksefisk, både laks og sjøørret. Fiske er dermed en viktig interesse langs elva. Det er tilrettelagt med fiskestier langs elva, samt gapahuk ved Buhølen (figur 7). Noen plasser går det også fiskestier ned til elva fra vest, men disse har vi ikke god oversikt over.

Figur 7. Gapahuk ved Buhølen.

Det er flere traktorveier/driftsveier i reservatet, se figur 15.

Homlavassdraget med sine stier og turveger/gamle ferdselsveier er viktig også for det allmenne friluftslivet. Her drives både turgåing og riding. En stitrase gjennom området er merket som «Homlastien» (se figur 8). Denne ble etablert ca. 1990. Homlastien starter ved Kringlemyra sør for reservatet og slutter like vest for Hommelvik sentrum. Det er behov for en del vedlikehold av stien etter ras/utglidninger. Flere sitteplasser, trapper og enkle broer finnes langs stien, disse anleggene har også behov for vedlikehold.

Stien har «sidestier» ned til Storfossen, Dølan og Buhølen. Sidestien til Dølan ønsker eierne av gården skal legges til en gammel ferdselsvei nord for gården og ikke gjennom gårdstunet, som i dag. Langs Homlastien har det vært flere utsiktspunkter, som nå gror igjen. Det er et ønske om at disse utsiktspunktene kan ryddes. Brua i Bruhølen (Dølanbrua) er nå gjenoppbygd og tatt i bruk. To kraftlinjer krysser elvedalen, samt ei telefonledning til Dølan gård.

Figur 8. Kart over Homlastien (signalrød strek). Grønn strek viser naturreservatets grense.

Kunnskapsstatus

Naturfaglig kunnskap om området er i første rekke hentet fra følgende kilder:

Gaarder, G., Hofton, T. H., Blindheim, T. (red) 2009. Naturfaglige registreringer av bekkekløfter i Hedmark, Oppland og Sør-Trøndelag i 2007. Biofokus-rapport 2008-31. ISBN 978-82-8209-060-5.

http://borchbio.no/narin/. I denne databasen finnes en mer detaljert beskrivelse av områdets kvaliteter, samt med henvisninger til tidligere registreringer.

Verneverdier

Artsmangfold

Homla naturreservat har en rik lavflora med i alt 9 rødlistede arter, hvorav to kystgranskogarter, Fossenever og gullprikklav, begge med status VU-sårbar. En rødlistet mose (Orejamnemose – NT-Nær truet) er registrert, samt to rødlistede vedboende sopper (tabell 1 i vedlegg 2). Av fugler og dyr er to rødlistede arter observert, fjellvåk og strandsnipe (begge NT-Nær truet) (tabell 2 i vedlegg 2).

Figur 9. Gullprikklav (VU-sårbar).

Naturtyper

Det er stor mosaikk i vegetasjonstyper i naturreservatet. Blåbær- og småbregneskog dominerer på middels rike arealer, men med innslag av lågurt- og høgstaudeskog på rikere partier. Storbregneskog med strutseving finnes også. Typisk for østsiden av kløfta er større og mindre bergvegger og skrenter med baserike bergarter. Her finnes bergveggsvegetasjon med bl.a. kalkkrevende arter.

Det er registrert fire naturtyper med spesielle kvaliteter i reservatet (figur 1). Lokaliteten Storfossen har reservatets største og viktigste kvaliteter og er nasjonalt viktig. Storfossen med et fall på 40 meter, danner et velutviklet fosserøykmiljø med gammel fosserøykskog, fosse-enger og bergvegger påvirket av fosserøyk. Særlig er artsmangfoldet av krevende lavarter høyt med godt utviklet lungeneversamfunn på flere grantrær og med flere regnskogsarter. Skogen nedenfor Storfossen er ut fra dette registrert som kystgranskog. Kystgranskog er en sterkt truet (EN) naturtype i Norsk rødliste for naturtyper 2011. I tillegg finnes den nær truete (NT) naturtypen høgstaudegranskog flere steder i reservatet (tabell 3 i vedlegg 2).

Figur 10. Lungeneversamfunn med lungenever og skrubbenever på løvtre i bekkedal på vestsida av Homla nedenfor Dølanfossen innenfor lokaliteten Dølanfossen i figur 2.

Lokaliteten Dølanfossen har partier med eldre granskog på østsiden av kløfta med godt utviklede gammelgransamfunn av lav med tre rødlistede arter (tabell 1 i vedlegg 2).

Lokaliteten Svarttjørnsbekken nedre utgjøres av gammel granskog, med gammelgranlavsamfunnet godt utviklet på eldre graner. I alt tre rødlistede arter er registrert (tabell 1 i vedlegg 2).

Lokaliteten Homladalen østside utgjøres av et parti med eldre granskog, samt med skrenter og bergvegger med kalk-krevende plantearter. Et parti med høgstaudegranskog (NT-nær truet) finnes. To rødlistede lavarter er registrert (tabell 1 i vedlegg 2).

Figur 11. Den store bregnen strutseving finnes vanlig i fuktig jord på fine sedimenter på vestsida av Homla.

Skogressursen

I følge opplysninger innhentet i verneprosessene er det 1183 dekar produktiv skog totalt i Homla naturreservat, fordelt med 718 dekar på høy bonitet, 363 dekar på middels bonitet og 102 dekar på lav bonitet. I tillegg er det 102 dekar produktiv lauvskog (se figur 13). Området har høyere boniteter enn det som er gjennomsnittet for Sør-Trøndelag fylke.

Figur 12. Skogsinteriør langs Homla oppstrøms Fosslihølen

Figur 13. Kart over boniteter på skogbestand i Homla naturreservat.

Figur 14. Kart over hogstklasser på skogbestand i Homla naturreservat.
Hogstklasse 1: Snau skogsmark som skal forynges gjennom planting, såing eller naturlig forynging.
Hogstklasse2: Ungskog. Hogstklasse 3: Yngre produksjonsskog. Hogstklasse 4. Eldre produksjonsskog.
Hogstklasse 5: Gammel hogstmoden skog.

Produktiv skog i Homla naturreservat utgjør hele 93 % av arealet. 60 % av skogen er gammelskog i hogstklasse 4 og 5 (figur 14). Skogen har klart et restaureringspotensiale i retning et mer urørt preg.

Bruk av området

I næringssammenheng er den vesentligste bruken av området i dag knyttet til beitebruk med både sau og storfe. Flere gjerder i beitebruk finnes i reservatet.

Flere traktorveier går inn i eller grenser til reservatet, jf. kart i figur 5. Det finnes traktorveier som grenser til området, men som ikke er innenfor naturreservatet og disse er ikke på kartet.

Figur 15. Kart over traktorveier i Homla naturreservat. Traktorveier inntil eller utenfor reservatet er ikke med.

Jakt, og da særlig elgjakt, er en betydelig brukerinteresse i Homla naturreservat. Det er behov for utfrakt av felt elg fra naturreservatet med motorkjøretøy og traktorveiene og kjøresporene er her viktige for utfrakt av felt elg. Det drives rådyrjakt i hele området og det drives noe jakt på skogsfugl på eiendommen til AS Meraker Brug på østsida av Homla.

Det er ingen bygninger i naturreservatet, kun en gapahuk ved Buhølen. Dølanbrua er nå bygd opp igjen etter at den ble tatt av flom for noen år siden.

Homla er et laksevassdrag, og laksefiske er en viktig interesse. Stiene og traktorveiene inn mot og i reservatet brukes i forbindelse med fiske. Det er ønskelig å kunne rydde trær som faller i elva og som er til stor sjenanse for fisket.

Stier og traktorveier i Homladalen brukes til friluftsliv. Viktigst her er Homlastien, med sidestien ned til Storfossen. Det har vært ryddet trær og vegetasjon for utsikt flere steder i reservatet, og det er ønskelig å kunne videreføre slik rydding noen steder. Tilrettelegging langs Homlastien med trapper, enkle bruer og gjerdekliv er det ønskelig å kunne holde ved like. Noen av traktorveiene brukes til ridning.

Tiltak og skjøtsel

Hovedverneinteressen i Homla naturreservat er knyttet til vern av skog, som i utgangspunktet skal få utvikle seg fritt. Det er en del plantefelter i området, men det anses pr. i dag ikke som nødvendig med noen skjøtsel av disse.

Det er mulig at plantefelter med gran kan bli så tette at lauvtreartene skygges ut og at det blir lite undervegetasjon. Ved revisjon av forvaltningsplanen bør det vurderes om det er nødvendig med skjøtsel av plantefelt for å fremme lauvtrearter og undervegetasjon.

Dersom det skal gjøres skjøtsel i naturreservatet, vil grunneier normalt bli forespurt om å utføre denne, jf. naturmangfoldloven § 47. Vernemyndigheten vil bekoste skjøtselen.

På Malvik kommunes eiendom (gnr./bnr. 60/1) er det et plantefelt med sitkagran (figur 16 og 17), plantet på 1960-tallet. Sitkagran er svartelistet å ha svært høy risiko. Spredningsfaren er størst inn i åpne kulturpåvirkede arealer.

Figur 16. Fra sitkagranfeltet i Smuttu.

Figur 17. Omtrentlig avgrensning av plantefelt med sitkagran i Smuttu på eiendommen gnr./bnr. 60/1. Areal ca. 9 dekar.

Trusler mot verneverdiene

Innenfor vernegrensene

Et plantefelt med sitkagran (svartelistet med svært høy risiko, Gederaas 2012) finnes i naturreservatet (figur 16 og 17). Trærne setter kongler og småplanter av sitkagran finnes ved plantefeltet, også inne i naturreservatet. Spredning er derfor i ferd med å skje.

39% av den produktive skogen er plantefelter i hogstklasse 1 og 2 (figur 14), og dermed langt unna en naturskogtilstand. Det forventes at denne skogen vil restaurere seg i retning et mer urørt preg, og ut fra dette forventes det at verneverdiene med tida vil øke.

Utenfor vernegrensene

Den største trusselen som kan tenkes å påvirke verneområdet er klimaendringer. Et varmere klima vil over tid endre artsmangfoldet i skogene og mer varmekjære arter vil rykke inn. Økt nedbør kan tenkes å være positivt for lokalitetene med fuktighetskrevende lavarter, men ekstremvær i form av stormfellinger av skog og i form av lengre tørkeperioder kan påvirke naturen i naturreservatet negativt.

Omfattende hogst og annen rydding av vegetasjon helt inntil naturreservatgrensen vil påvirke lysinnstråling og lokalklima i skogen i naturreservatet. Slike endringer vil påvirke både planter og lav som er lys- og tørkeømfintlige. Det er derfor ønskelig at det ikke åpnes opp for mye i skog og vegetasjon inn mot naturreservatet.

Forvaltning av Homla naturreservat

Forskrift om vern av Homla naturreservat er det juridiske grunnlaget for forvaltningen av Homla naturreservat, og forvaltningen må skje innenfor rammene av denne. Forvaltningsplanen er kun retningsgivende og kan ikke avvike fra forskriften. Rundskriv M106-2014 fra Miljødirektoratet om forvaltning av verneforskrifter gir rammer for hvordan verneområder i Norge skal forvaltes.

Dersom det søkes om dispensasjon etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i verneforskriftens § 8, skal søknaden vurderes etter naturmangfoldlovens dispensasjonsbestemmelse i § 48. Det går her frem at det kan gis dispensasjon fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål, og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Begge vilkårene må være oppfylt for at dispensasjonen kan gis. Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter sier følgende om dispensasjonsadgangen: «Bestemmelsene er en kan-bestemmelse, som innebærer at det kan gis dispensasjon dersom vilkårene er oppfylt. I avveiningen av om dispensasjonen skal gis må det foretas en skjønnsmessig vurdering. Blant annet vil omfanget, miljøvirkningen og nødvendigheten av de tiltak som det søkes dispensasjon for, ha betydning. Også de hensyn som positivt taler for de omsøkte tiltak, og om det vil stride mot verneverdiene om tilsvarende dispensasjonssøknader blir innvilget i fremtiden, inngår i vurderingen».

Dispensasjonsbestemmelsen er i utgangspunktet ment for uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfelle som ikke ble vurdert ved opprettelsen av verneområdet, i første rekke bagatellmessige inngrep eller forbigående forstyrrelser.

Kapittel II i naturmangfoldloven inneholder alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk. Dette inkluderer forvaltningsmål for naturtyper, økosystemer og arter som også gjelder innenfor naturreservatet. I tillegg fremgår det av naturmangfoldloven § 7 at ved utøving av offentlig myndighet skal prinsippene i naturmangfoldloven § 8 – 12 legges til grunn som retningslinjer. Det stilles krav til at vurderingen skal fremgå av beslutningen. Dette har betydning ved behandling av søknader om dispensasjon fra verneforskriften.

Bevaringsmål, planlagte tiltak og skjøtsel

I fagsystemet NatStat fra Miljødirektoratet (http://www.miljodirektoratet.no/Global/dokumenter/tema/arter_og_naturtyper/BrukerveiledningNatStat.pdf.) kan forvaltningsmyndigheten sette konkrete bevaringsmål for ønsket naturtilstand innen et verneområde. Et bevaringsmål er en kort beskrivelse av en ønsket tilstand for en naturtype eller et annet kartobjekt. fra Miljødirektoratet Vedlegg 3 viser bevaringsmål for Homla naturreservat når det gjelder areal av kystgranskog og gammelgranlavsamfunn.

Bevaringsmålene skal i første rekke lages for å ivareta verneformålet. I Homla naturreservat er verneformålet:

Formålet med naturreservatet er å verne en elvedal med truet natur i form av naturtypen kystgranskog, og med truet, sjelden og sårbar natur i form av en rik og verdifull lavflora. Det er en målsetting å beholde verneverdiene i mest mulig urørt tilstand, og eventuelt videreutvikle dem.

Hverken kystgranskogen eller gammelgranlavsamfunnene innenfor reservatet er truet og de kan utvikle seg naturlig uten noen form for skjøtsel, i hvert fall i denne forvaltningsplanens tidshorisont. For å kunne angi presise bevaringsmål er det behov for å ha god kunnskap om sentrale verneverdier.

I korte trekk beskriver bevaringsmålene at det er et mål å opprettholde arealet av kystgranskog og gammelgranlavsamfunn i Homla naturreservat på dagens nivå.

Bevaringsmålene fordrer (dvs. i denne forvaltningsplanens tidshorisont) ikke tiltak for å opprettholde en god tilstand, jf. vedlegg 3.

Retningslinjer for brukerinteresser

Hovedbrukerinteressene i Homla naturreservat er knyttet til beitebruk, jakt og fiske, samt friluftsliv.

Motorferdsel både til vanns og til lands er generelt forbudt i naturreservatet, herunder landing og start med luftfartøy. Under den enkelte brukerinteresse er det tatt inn hvordan ulike former for motorisert transport kan skje.

Landbruksvirksomhet

Det beites pr. i dag både med sau og storfe i Homla naturreservat. Gjerder til bruk i bufeholdet finnes flere steder. Disse gjerdene kan stå og de kan vedlikeholdes. Etter søknad kan det gis dispensasjon til oppsetting av nye gjerder i forbindelse med beiting, samt til nødvendig motorferdsel i den forbindelse.

Nødvendig motorferdsel med traktor eller lett terrengkjøretøy (eks. ATV) på eksisterende traktorveier er tillatt i beitebruk.

Nødvendig motorferdsel i forbindelse med uttransport av syke og skadde bufe er generelt tillatt. Kjøretøy som benyttes skal være skånsomt mot markoverflaten. Det skal gis melding til oppsynet i forkant av kjøring.

Utsetting av saltsteiner i bufehold er generelt tillatt. Eventuell motorferdsel i den forbindelse må omsøkes.

Jakt, fiske og friluftsliv

Vern av vegetasjon og dyreliv er ikke til hinder for jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldende lovverk. Forskriften sier også at oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt, samt fjerning av mindre mengder kvist i forbindelse med storviltjakt er tillatt.

Rydding av eksisterende stier i form av fjerning av greiner og nedfall over stien er også tillatt. Dersom større trær faller over en sti, kappes den delen som ligger over stien bort, og henlegges ved treet, eventuelt kan den avkappede biten tas til ved. Mer omfattende rydding, merking og vedlikehold av stier, løyper og gamle ferdselsveier kan det etter søknad gis dispensasjon til.

Idet Homla naturreservat brukes mye til friluftsliv, er det tatt inn noen spesielle tilpasninger i forskriften for dette:

- Vernebestemmelsene er ikke til hinder for oppgradering av gangstier og etablering av klopper langs Homla, samt merking, rydding og vedlikehold av disse etter plan godkjent av forvaltningsmyndigheten.
- Nødvendig fjerning av trær og annen vegetasjon som har falt i elva, av hensyn til fiske.
- Etter søknad kan det gis dispensasjon til nymerking av stier, løyper og gamle ferdselsveier.

Det er tillatt med skånsomt uttak av småvirke for enkelt friluftsliv og bål på stedet. Tørr gran og tørr furu (gadd) skal ikke felles. Dette gjelder ikke tørt småvirke, det vil si tørt trevirke med diameter under ca. 10 cm. Eksempler på formål det kan tas virke til er - foruten bål - pølsepinner, pinne til å henge kaffekjel på, bar til å sitte på m.m.

Utenom eksisterende veger og stier er bruk av sykkel og hest og kjerre, samt ridning forbudt.

Vernet er ikke til hinder for guida turer, utleie av jakt eller, salg av fiskekort.

<u>Spesielle forhold knyttet til Homlastien</u>

Langs Homlastien er det en del tilrettelegginger i form av skilt, informasjon, ei trapp, noen enkle gangbruer og gjerdekliv over beitegjerder, se figur 18 og 19. Disse anleggene ble etablert ca. 1990 og har nå behov for vedlikehold og opprusting. Det anses som positivt at disse anleggene utbedres og opprustes, da stien er et godt tilbud til det allmenne friluftslivet og kanaliserer ferdselen. Det er også positivt at naturkvalitetene i naturreservatet kan oppleves på en god måte langs stien.

Figur 18. Eksempel på tilrettelegging langs Homlastien ved utsiktspunkt Dølanfossen.

Homlastien har en sidesti til Buhølen, hvor det tidligere var ei gangbru over til sti på andre sida og opp til Nygårdsvollen. Brua ble tatt av isgang for 3-4 år siden. Av hensyn til friluftslivsinteressene er det akseptabelt at denne brua gjenoppbygges som gangbru/hengebru til friluftsbruk. Likeså kan hengebrua lenger nede, i Storsteinan, også gjenoppbygges som enkel hengebru, om det skulle være interesse for det. Denne brua ble også tatt av isgang for 3-4 år siden.

Elvedalen langs Homla er bratt, og det er vanlig med utglidninger og mindre ras, som tar med seg skog og som stedvis skader og ødelegger stier, samt at trær blir liggende over stien. Slike skader på stien kan utbedres i form av at rasmasser kan graves unna manuelt og at trær kan kappes i selve stitraseen i bredde på ca. 1-1,5 meter. Avkappet virke kan henlegges i området eller tas ut til ved.

Figur 19. Gjerdekliv og enkel gangbru på Homlastien.

Utsiktspunkter ved Homlastien

Det har tidligere vært ryddet noen utsiktspunkter langs Homlastien. Figur 21 viser kart over disse. Følgende retningslinjer gis for rydding av disse:
1. Ved Nygårdsvollvegen: Storfossen er den viktigste naturtypen i Homla naturreservat og innenfor denne må det ikke foretas rydding. Ovenfor naturtypen omkring Storfossen kan trær som hindrer utsikt felles og henlegges i området
2. Utsiktspunkt nede ved Storfossen: Dette utsiktspunktet ligger inne i den svært viktige naturtypen knyttet til Storfossen og det skal føres en restriktiv linje med tanke på å fjerne trær og busker. Kun forsiktig rydding av busker som direkte hindrer utsyn kan ryddes, ikke trær. Dagens situasjon er at det er relativt åpent når det gjelder utsyn til fossen og for å fremme lavfloraen kan det med fordel etableres noe mer skog.
3. Utsiktspunkt mot Mettifossen: Utsikten er tilfredsstillende i dag, og for framtida kan oppvoksende busker/kratt som stenger for utsikten ryddes.
4. Utsiktspunkt nord for stien ned til Storfossen (figur 20). Det er plantet gran omkring dette utsiktspunktet, som nå har kommet i hogstklasse 3 og som sperrer for utsikten. Her kan det åpnes opp ei glenne med bredde ca. 5 meter nordover, slik at man får utsikt nedover langs elvedalen. De ryddete trærne kan tas ut av området, da nærhet til traktorvei gjør at det kan gjennomføres.
5. Siktlinje mot Dølan: Kratt og bjørketrær i siktelinja kan ryddes, men med god avstand til elva.
6. Utsiktspunkt/hvileplass nedenfor Dølanfossen: Dagens siktelinje mot fossen kan opprettholdes ved rydding av kratt/småskog.

Figur 20. Utsiktspunkt 4 nord for stien ned til Storfossen, hvor det er behov for rydding av ei siktgate.

Figur 21. Tidligere ryddete utsiktspunkter langs Homlastien og ved Nygårdsvollvegen (blå prikker).

1. Ved Nygårdsvollvegen: Her er det ei glenne ved ei veifylling med utsikt til Storfossen.
2. Utsiktspunkt nede ved Storfossen.
3. Utsiktspunkt mot Mettifossen
4. Utsiktspunkt nord for stien ned til Storfossen
5. Siktlinje mot Dølan
6. Utsiktspunkt/hvileplass nedenfor Dølanfossen.

I tillegg kan det være aktuelt å etablere ei siktlinje oppover elvedalen ved Smuttu, noe det kan ses på i forbindelse med hogst av sitkagranfeltet i Smuttu.

Generelt gjelder at det må tas kontakt med forvaltningsmyndigheten forut for rydding, slik at det konkret kan tas stilling til hva som kan ryddes og hvordan.

Omlegging av sti ved Dølan gård

Eier av Dølan gård har ønske om å legge om stien fra Dølanbrua og opp til Nygårdsvollveien til en ferdselsvei nord for gården, da dagens ferdsel skjer gjennom gårdstunet (figur 22). Denne alternative ferdselsveien er gått opp sammen med representanter fra Malvik kommune, og omleggingen som ønskes anses som kurant. Malvik kommune har ut fra dette høsten 2016 ryddet den gamle ferdselsveien og satt opp en midlertidig merking. Langs denne omlagte stitraséen er det også et fint utsiktspunkt med utsikt både oppover og nedover elvedalen.

Figur 22. Stiomlegging fra Dølanbrua og forbi Dølan gård. Blå strek: Dagens sti/ferdselsvei. Brun strek: Sti/ferdselsvei det skal legges om til.

Motorferdsel knyttet til jakt, fiske og friluftsliv

Det generelle forbudet mot motorferdsel er ikke til hinder for nødvendig uttransport av felt elg og hjort med lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget, samt med traktor eller lett terrengkjøretøy på eksisterende traktorveier. Dette tilsier at kjøretøy som beltegående elgtrekk og ATV med belter kan brukes over alt der dette ikke gir skader og at vanlig 4-6 hjuls ATV og traktor kan brukes på traktorveiene som er inntegnet på figur 15.

Bruk og vedlikehold av anlegg, veier og bruer

Veier og kjøretraséer
7 traktorveier/kjøretraséer går inn i Homla naturreservat (figur 15). To av disse har også sideveier. Disse kan vedlikeholdes slik at status på vernetidspunktet opprettholdes. Oppgraderinger av veiene/ kjøretraséene er ikke tillatt. Etter søknad kan det gis dispensasjon til motorferdsel i tilknytning til vedlikehold av veiene /kjøretraséene.

Dølanbrua er nå nyoppført. Den er såvidt brei og kraftig nok til å tåle ATV og hest og kjerre, og kan dermed regnes som en del av veisystemet i reservatet. Veien ned til brua på vestsida av elva har standard som enkel traktorvei, mens veien på østsida er en gammel ferdselsvei som har blitt brukt med hest og kjerre. I dag kan den nok også ferdes med ATV.

Motorferdsel knyttet til anlegg og veier
Uten å søke kan veiene brukes til:

- Uttransport av felt elg og hjort med elgtrekk, ATV eller traktor.
- Uttransport av syke og skadde bufe med egnet kjøretøy.
- Transport i beitebruk med traktor eller lett terrengkjøretøy.

Kraftlinjer
To kraftlinjer krysser omtrent vinkelrett på elvedalen sentralt i området. Nede i elvedalen krysser linja så vidt høyt over bakken at det ikke er ryddet skog under den. Helt øst i reservatet er en strekning på ca. 50 meter ryddet for skog under kraftlinja, mens i vest er nesten ikke noe skog under linja ryddet i naturreservatet. Drift og vedlikehold av kraftlinjene er generelt tillatt, noe som også gjelder nødvendig rydding av skog. Generelt er det ønskelig at minst mulig skog ryddes under kraftlinja innenfor naturreservatet.

Telefonlinje
Ei telefonlinje krysser elvedalen omtrent over Dølan bru, og går opp til gården Dølan. Denne telefonlinja er et anlegg som kan brukes og vedlikeholdes. Forskriften hjemler imidlertid ikke rydding av skog under telefonlinja, slik at dette må reguleres gjennom en dispensasjon.

Informasjon og formidling

Pr. i dag er det ikke satt opp noen informasjon om verneområdet i terrenget annet enn noen få standard skilt om at området er naturreservat. Det er behov for å sette opp informasjon og å lage en stor informasjonsplakat for området etter ny mal utarbeidet av Miljødirektoratet. Informasjonsarbeidet må skje i samråd med Malvik kommune, som har satt opp noe informasjon og skilt langs Homlastien, herunder enkle plakater som informerer om spesielle forhold langs stien.

Alt av informasjonsmateriell og skilting bør gjennomgås og fornyes, etter en helhetlig plan. Skiltingen bør lages etter den nasjonale skiltstandard .

Oppsyn og administrasjon

Statens naturoppsyn (SNO) har ansvaret for å utføre oppsyn i Homla naturreservat. Det vil i fremtiden være viktig med tilstedeværelse av oppsyn i verneområdet. SNO vil være den som står for nødvendig registrering av aktivitet og overvåkning av flora og fauna. SNO kan også delta i undervisningsopplegg som retter seg mot naturreservatet.

Det er viktig å peke på at det er et klart skille mellom forvaltningsmyndigheten og naturoppsynet i verneområdene. Forvaltningsmyndigheten er de som behandler dispensasjonssøknader, mens oppsynet utfører oppdrag på vegne av forvaltningsmyndigheten enten det er i form av kontroll, informasjon, skjøtsel, kartlegging eller registrering.

Forvaltningsmyndigheten vil gjennomgå bevaringsmålene som er satt for verneområdet og gi en vurdering av tilstand. Forvaltningsmyndigheten kan fremme behov for oppsyn, skjøtsel- og tilretteleggingsarbeid og overvåkning/registreringer i verneområdet. Behovene skal helst være knyttet opp til den til enhver tid gjeldende tiltakstabellen, se vedlegg 4.

Skjøtsel

Forvaltningsmyndigheten skal "så vidt mulig" inngå avtale med grunneier/rettighetshaver om skjøtsel jf. naturmangfoldloven § 47. Med dette menes at grunneier må være villig til selv å gjennomføre skjøtselstiltak og inneha kompetanse til å utføre det. Forvaltningsmyndighetene kan altså ikke pålegge grunneier å gjennomføre skjøtselstiltak selv, men de kan inngå avtale med andre om å utføre skjøtselstiltaket hvis grunneier selv ikke ønsker eller har mulighet til å utføre det.

Grunneier skal varsles når skjøtselstiltak iverksettes (naturmangfoldloven § 47 tredje ledd). Hvis grunneier eller rettighetshaver ikke har tinglyst sin rett eller har ukjent adresse slik at forvaltningsmyndighetene ikke har mulighet til å varsle, foreligger det ingen varslingsplikt. Det samme gjelder hvis tiltaket haster.

Utgifter til skjøtsel dekkes av forvaltningsmyndigheten når dette på forhånd er avtalt. Midler til skjøtsel i verneområder avhenger av miljøforvaltningens årlige budsjetter, og må meldes inn til forvaltningsmyndigheten innen 15. november året før.

De økonomiske fordelene som følger av skjøtselstiltaket skal tilfalle grunneier (naturmangfoldloven § 47 fjerde ledd).

Bevaringsmålene for de naturfaglige verdiene beskrives i vedlegg 3. Det er ikke lagt opp til noen skjøtsel i naturreservatet, i hvert fall ikke i første omgang. Konkrete tiltak med tidsrammer og stipulerte kostnader er ført inn i en tiltakstabell i vedlegg 4.

Generelle retningslinjer for saksbehandling

Retningslinjer for behandling av saker som angår de ulike brukerinteressene er presentert i foregående kapittel. Punktene under viser de generelle retningslinjene for all saksbehandling som omhandler Homla naturreservat.

1. Alle søknader om tiltak som krever tillatelse/dispensasjon etter verneforskriften sendes til Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.
2. Normalt vil verneforskriften ha strengere bestemmelse enn det som gjelder etter annet lovverk. Søknader vurderes derfor først etter verneforskriften før de eventuelt vurderes etter annet lovverk. Avslag etter verneforskriften kan ikke overprøves av annet lovverk.
3. Nærmere retningslinjer for saksbehandling er gitt under den enkelte brukerinteresser. Det er viktig at det i all saksbehandling blir gjort en samlet vurdering i forhold til tiltakets virkning på verneverdiene og forholdet til øvrige brukerinteresser.
4. Ved brudd på vilkår i en tillatelse skal Fylkesmannen vurdere om saken skal behandles på nytt med tanke på at vedtaket skal omgjøres. Ved grovere brudd kan det være aktuelt å

kreve retting etter naturmangfoldloven § 69, eventuelt også tvangsmulkt etter § 73 om retting ikke utføres innen en gitt frist. Anmeldelse skal også vurderes. Brudd på vilkår kan tillegges vekt ved behandling av nye søknader.

5. Statens naturoppsyn og Fylkesmannen er ansvarlig for vurdering og anmeldelse ved brudd på vilkår og verneforskrift.
6. Disse instansene skal ha kopi av alle vedtak: Malvik kommune, Statens naturoppsyn, Miljødirektoratet og grunneiere dersom de berøres.
7. Miljødirektoratet er klageinstans for alle saker etter verneforskriften. Klage på vedtak sendes Miljødirektoratet via Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Fylkesmannen vurderer om det fremkommer nye saksopplysninger som tilsier at vedtaket kan omgjøres. Dersom Fylkesmannen opprettholder sitt vedtak skal klagen oversendes Miljødirektoratet for endelig behandling og vedtak.
8. Behandlingstid for dispensasjonssøknader vil normalt ligge på ca. 3 uker.

Utenforliggende virksomhet
Forskrifter gitt med hjemmel i naturvernloven og i naturmangfoldloven gjelder ikke for virksomheter utenfor vernegrensene.

I naturmangfoldloven § 49 er det fastsatt en særskilt bestemmelse for virksomhet som trenger tillatelse etter annen lov og hvor virksomheten kan innvirke på verneverdiene i verneområdet. I slike tilfeller skal den aktuelle myndigheten legge vekt på hensynet til disse verdiene i vurderingen av om en tillatelse bør gis og ved fastsetting av eventuelle vilkår. Bestemmelsene gjelder for tiltak som skjer utenfor verneområdet, men som kan ha negativ effekt på verneverdiene innenfor området, for eksempel gjennom forurensing, endring i vannstand og hogst inntil vernegrensa.

For virksomhet utenfor verneområdene som ikke krever tillatelse, vil det være en aktsomhetsplikt for den enkelte, jf. naturmangfoldloven § 6. Det innebærer at enhver plikter å opptre aktsomt og gjøre det som er rimelig for å unngå skade på naturmangfoldet.

Oppfølging av ulovligheter – håndheving og sanksjoner
For å ivareta formålet med opprettelsen av naturreservatet er det viktig at lovverket følges opp og at overtredelser av lovverket blir sanksjonert gjennom ileggelse av straff eller forvaltningsmessige sanksjoner. SNO er forvaltningens feltapparat og vil reagere der lovbrudd påtreffes. Oppsynet rapporterer til forvaltningsmyndigheten.

For å ivareta naturmangfoldlovens formål har naturmangfoldloven i kap. IX en rekke bestemmelser om håndheving og sanksjoner.

Fylkesmannen er delegert myndighet etter naturmangfoldloven kap. IX § 69-73, om:

Retting og avbøtende tiltak

Uforutsette miljøkonsekvenser av lovlig virksomhet.

Direkte gjennomføring og bruk av andres eiendom.

Tvangsmulkt.

Miljødirektoratet har myndighet *til å gi pålegg om miljøerstatning*

Strafferammen for overtredelser av naturmangfoldloven, er bot eller fengsel inntil ett år eller tre år ved grove overtredelser.

Forvaltningsmyndigheter

Ansvaret for Homla naturreservat involverer følgende myndigheter:

Klima- og miljødepartementet (KLD) er øverste myndighet for forvaltningen i Norge. Departementet har ansvaret for at den miljøpolitikken Stortinget har vedtatt blir gjennomført. KLD er overordnet myndighet for forvaltningen av områder vernet etter naturvernloven (nå naturmangfoldloven).

Miljødirektoratet er øverste fagmyndighet for naturvernområder i Norge og har hovedansvar for forvaltningen av områder vernet etter naturvernloven/naturmangfoldloven. Miljødirektoratet avgjør hvem som skal være forvaltningsmyndighet for det enkelte verneområde. Direktoratet er klageinstans for vedtak som forvaltningsmyndigheten i det enkelte verneområdet har gjort. Direktoratet skal også veilede forvaltningsmyndigheten i praktiseringen av verneforskriftene.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag er forvaltningsmyndighet for Homla naturreservat. Fylkesmannen har ansvaret for at nødvendige tiltak blir igangsatt. Videre skal Fylkesmannen behandle og avgjøre alle søknader. Klage på vedtak skal gå via Fylkesmannen og sluttbehandles av Miljødirektoratet.

Malvik kommune er myndighet på flere av de øvrige lovverkene som kan få betydning i Homla naturreservat, eksempelvis plan- og bygningsloven, forurensningsloven, og skogbruksloven.

Kilder

Gaarder, G., Fjeldstad, H. & Hanssen, U. 2013. Boreal regnskog/kystgranskog på Fosen i Sør-Trøndelag. Miljøfaglig Utredning, rapport 2013;32. ISBN 978-82-8138-665-5.

Gaarder, G., Hofton, T. H., Blindheim, T. (red) 2009. Naturfaglige registreringer av bekkekløfter i Hedmark, Oppland og Sør-Trøndelag i 2007. Biofokus-rapport 2008-31. ISBN 978-82-8209-060-5.

Gederaas, L., Moen, T.L. Skjelseth, S & Larsen, L.-K. (red.) 2012. Fremmede arter i Norge – med norsk svarteliste 2012. Artsdatabanken, Trondheim.

Kålås, J. A., Viken, Å., Henriksen, S. og Skjelseth, S. (red.) 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norge.

Lindgaard, A. og Henriksen, S. (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.

Miljødirektoratet 2014. Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter. Veileder M 106-2014.

Øien, D. I. 2012. Skjøtselsplaner for slåttemarker i Malvik, Sør-Trøndelag. NTNU Vitensk. Mus. Bot. Notat 2012.

Vedlegg

Vedlegg 1 Verneforskrift ii

Vedlegg 2 Naturtyper og artsmangfold v

Vedlegg 3 Bevaringsmål, med tilstandsvariabler og overvåkingsmetodikk vii

Vedlegg 4 Samlet tiltaksbeskrivelse med kostnadsoverslag og fremdriftsplan x

Vedlegg 5 Begrepsforklaring xi

Vedlegg 6 Oppsummering av uttalelser til forslag til forvaltningsplan xii

Vedlegg 1 Verneforskrift

Forskrift om vern av Homla naturreservat, Malvik kommune, Sør-Trøndelag

Fastsatt ved kongelig resolusjon 11. desember 2015 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 34, jf. § 37 og § 62. Fremmet av Klima- og miljødepartementet.

§ 1. ***(formål)***

Formålet med naturreservatet er å verne en elvedal med truet natur i form av naturtypen kystgranskog, og med truet, sjelden og sårbar natur i form av en rik og verdifull lavflora. Det er en målsetting å beholde verneverdiene i best mulig tilstand, og eventuelt videreutvikle dem.

§ **2.** ***(geografisk avgrensing)***

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr.: Malvik kommune: 57/24, 60/1, 62/10, 63/1,64/1, 64/2, 64/3, 64/4, 65/1, 67/1 og 69/1.

Naturreservatet dekker et totalareal på ca. 1271 dekar. Grensene for naturreservatet går fram av kart datert Klima- og miljødepartementet desember 2015. De nøyaktige grensene for naturreservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Malvik kommune, hos Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, i Miljødirektoratet og i Klima- og miljødepartementet.

§ 3. *(vernebestemmelser)*

I naturreservatet må ingen foreta noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet.

I naturreservatet gjelder følgende vernebestemmelser:

a) Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er vernet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter og sopp (inkludert lav) eller deler av disse fra naturreservatet. Planting eller såing av trær og annen vegetasjon er forbudt.
b) Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er vernet mot skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelse. Utsetting av dyr er forbudt.
c) Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg, gjerder, andre varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker e.l., framføring av luftledninger, jordkabler, kloakkledninger, bygging av veier, drenering eller annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling eller lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking eller bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen av tiltak er ikke uttømmende.
d) Bruk av naturreservatet til idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.

§ **4.** ***(generelle unntak fra vernebestemmelsene)***

Vernebestemmelsene i § 3 annet ledd er ikke til hinder for:

a) Sanking av bær og matsopp.
b) Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldende lovverk.
c) Felling av store rovdyr i samsvar med gjeldende lovverk.
d) Beiting.
e) Vedlikehold av eksisterende bygninger, veier og andre anlegg og innretninger i henhold til tilstand på vernetidspunktet.
f) Oppgradering av gangstier og etablering av klopper langs Homla, samt merking, rydding og vedlikehold av disse etter en plan godkjent av forvaltningsmyndigheten.
g) Nødvendig fjerning av trær og annen vegetasjon som har falt i elva, av hensyn til fiske.
h) Oppsetting av midlertidige, mobile jakttårn for storviltjakt.
i) Skånsomt uttak av småvirke for enkelt friluftsliv og bål på stedet. Tørr gran og tørr furu

(gadd) skal ikke felles.

j) Fjerning av mindre mengder kvist i forbindelse med storviltjakt.
k) Rydding og vedlikehold av eksisterende stier og gamle ferdselsveier i henhold til standard på vernetidspunktet.
l) Utsetting av saltsteiner.
m) Drift og vedlikehold av eksisterende energi- og kraftanlegg.
n) Nødvendig istandsetting ved akutt utfall på eksisterende energi- og kraftanlegg.
o) Oppgradering og fornyelse av kraftledninger for heving av spenningsnivå og økning av linetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlige fysiske endringer i forhold til verneformålet.

§ 5. ***(regulering av ferdsel)***

All ferdsel skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner.
I naturreservatet gjelder følgende bestemmelser om ferdsel:

a) Motorisert ferdsel til lands og til vanns er forbudt, herunder landing og start med luftfartøy.
b) Utenom eksisterende veger og stier er bruk av sykkel og hest og kjerre samt ridning forbudt.

§ 6. ***(generelle unntak fra ferdselsbestemmelsene)***

Ferdselsbestemmelsene i § 5 er ikke til hinder for gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i forbindelse med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket gjelder ikke øvingsvirksomhet.

Ferdselsbestemmelsene i § 5 annet ledd er ikke til hinder for:

a) Nødvendig motorferdsel i forbindelse med uttransport av syke og skadde bufe. Kjøretøy som benyttes skal være skånsomt mot markoverflaten. Det skal gis melding til ansvarlig oppsyn for verneområdet i forkant av kjøring.
b) Nødvendig motorferdsel med traktor eller lett terrengkjøretøy på eksisterende traktorveier knyttet til beitebruk.
c) Nødvendig uttransport av felt elg og hjort med lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget, samt med traktor eller lett terrengkjøretøy på eksisterende traktorveier.
d) Landing og start med Forsvarets luftfartøy.
e) Nødvendig motorferdsel i forbindelse med akutt utfall på eksisterende energi- og kraftanlegg. Ved bruk av motorisert transport skal det i etterkant sendes melding til forvaltningsmyndigheten.

§ 7. ***(spesifiserte dispensasjonsbestemmelser)***

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til:

a) Avgrenset bruk av naturreservatet for aktiviteter nevnt i § 3 d.
b) Istandsetting, vedlikehold og skjøtsel av kulturminner.
c) Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk, og nødvendig motorferdsel for å utføre slike tiltak.
d) Nødvendig motorferdsel i forbindelse med aktiviteter etter § 4 e, f, g, k og l, og § 7 b, h og i.
e) Nødvendig motorferdsel i forbindelse med drift og vedlikehold av eksisterende energi- og kraftanlegg, og oppgradering og fornyelse av kraftledninger.
f) Nødvendig motorferdsel for transport av ved, materialer og utstyr til eksisterende hytter, med beltekjøretøy på vinterføre eller på eksisterende traktorveger med traktor eller lett terrenggående kjøretøy.
g) Nødvendig uttransport av felt elg og hjort utenom eksisterende traktorveier, med annet kjøretøy enn lett beltekjøretøy som nevnt i § 6 annet ledd c.
h) Merking av stier, løyper og gamle ferdselsveier.
i) Oppsetting av gjerder i forbindelse med beiting.
j) Ridning utenfor eksisterende veger og stier.

k) Oppgradering og fornyelse av kraftledninger som ikke faller inn under § 4.

§ 8. ***(generelle dispensasjonsbestemmelser)***

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jf. naturmangfoldloven § 48.

§ 9. ***(skjøtsel)***

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan iverksette tiltak for å opprettholde eller oppnå den natur- eller kulturtilstand som er formålet med vernet, jf. naturmangfoldloven § 47.

§ 10. ***(forvaltningsplan)***

Det kan utarbeides forvaltningsplan med nærmere retningslinjer for forvaltning av naturreservatet. Forvaltningsplanen kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 11. ***(forvaltningsmyndighet)***

Miljødirektoratet fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 12. ***(ikrafttredelse)***

Denne forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg 2 Naturtyper og artsmangfold

Flora

Tabell 1 Tabellen viser rødlistede arter og deres funnområder.

Art **	Status*	Bestands-vurdering	Stedfesting	Kommentar, funnsteder
Orejamnemose	NT	Liten		Storfossen
Szczawinskia leucopoda	NT	Liten		Storfossen
Gubbeskjegg	NT	Middels		Homladalen østside, Storfossen, Svarttjørnsbekken nedre
Fossenever	VU	Liten		Homladalen østside
Gullprikklav	VU	Liten		Storfossen
Trådragg	VU	Middels		Homladalen østside, Storfossen
Granbendellav	VU	Middels		Storfossen, Dølanfossen, Svarttjørnsbekken nedre
Hvithodenål	NT	Liten		Homladalen østside, Svarttjørnsbekken nedre
Meldråpelav	VU	Liten		Homladalen østside
Rosa tusselav	VU	Liten		Storfossen
Gammelgranskål	NT	Liten		Svarttjørnsbekken nedre
Svartsonekjuke	NT	Liten		Svarttjørnsbekken nedre

*rødlistestatus pr. 2015. NT=Nær truet. VU= sårbar.

**Karakteristiske kystgranskogarter er fossenever og gullprikklav (Gaarder, Fjeldstad og Hanssen, 2013).

Fauna

Tabell 2 Tabellen viser rødlistede eller sjeldne arter og deres funnområder.

Art	**Status***	**Antall** [anslag normalfunn hekkinger (h)/ trekkende (t))/etc.]	**Stedfesting**	**Kommentar** [tidspunkt på året etc.]
Fjellvåk	NT	Ett par		Observert over elvekløfta i juni 2007.
Strandsnipe	NT	Ett ind.		Observert ett ind. ved Fosslihølen 13.05.2016 av Jan Erik Andersen

*rødlistestatus pr 2010. NT=Nær truet.

Naturtyper

Tabell 3 Tabellen viser rødlistede naturtyper og deres arealer (rødlistestatus 2011).

Naturtype	**Status***	**Areal**	**Stedfesting**	**Kommentar**
Kystgranskog	EN		Storfossen	Kystgranskogartene fossenever og gullprikklav registrert.
Høgstaudegranskog	NT		Flere steder	Ikke nærmere kartfestet.

*Rødlistestatus pr. 2011. EN=Sterkt truet, NT=Nær truet

Vedlegg 3 Bevaringsmål, med tilstandsvariabler og overvåkingsmetodikk

Liste over forvaltningsutfordringer i Homla naturreservat er gitt i tabell 5. Under utdypes dette

Areal kystgranskog

Det er naturlig å velge ut de fire registrerte lokaliteter med kystgranskog og gammelgranlavsamfunn (se figur 1) som bevaringsmålobjekter, og å måle arealutviklingen av disse, samt å registrere relevante utviklingstendenser som kan påvirke lavsamfunnene (uvikling i skogtilstand).

Hovedmålet må være at arealer med kystgranskog og gammelgranlavsamfunn skal opprettholdes og evt. videreutvikles/utvides gjennom i første rekke naturlig utvikling. Det skal dermed normalt ikke gjøres tiltak i lokalitetene, og det må skje en ekstraordinær negativ utvikling før det vil være aktuelt å gå inn med tiltak.

I Fosserøyk-typen av kystgranskog lever de spesielle kystgranskoglavartene på gran, rogn, selje og gråor innenfor den sonen som er påvirket av fosserøyk. Det er dermed viktig å opprettholde skog i fosserøyk-sonen, og evt. videreutvikle den.

Storfossen er en severdighet. Det er derfor ønske om å kunne opprettholde en utsikt til fossen fra to steder ved å rydde trær og buskas. Slik rydding må styres, slik at effekten på kystgranskoglokaliteten minimaliseres.

Ved befaringer i de registrerte lokaliteter med kystgranskog og gammelgranlavsamfunn kan man relativt enkelt registrere om det har skjedd endringer i naturmiljøet som kan påvirke lavsamfunnene negativt eller positivt. Hendelser/prosesser som kan registreres er fortettingsprosesser i granskog, aldring, vindfelling/utdøing av gran, utdøing av rogn, selje og gråor ved enten fortetting av granskog, utdøing ved alder, vindfelling eller storviltbeite. I motsatt fall, kan nyetablering av gran, rogn, osp, selje og gråor gi grunnlag for at lokalitetene med kystgranskog kan øke i areal. En slik befaringsrunde bør gjøres ca. hvert 5. år. Det har klart vært en fordel om den som gjør en slik registrering har artskunnskap om lavarter i kystgranskog, og dermed kan se på utviklingstendenser på artsnivå. Det vil derfor være ønskelig med artskartlegging.

Vegetasjonsslitasje

Det er noe slitasje langs Homlastien, og særlig stien ned til Storfossen. Denne bør ikke tilta. Det anses ikke som nødvendig å ha et eget bevaringsmål knyttet til utviklingen i slitasje langs stier. Ved traktorveien ned til Dølanbrua er det noe utglidning i fuktige jordmasser, da nylige arbeider på veien har demt opp en liten bekk. Her bør det legges et rør under veien for å drenere ut vannet, evt. graves grøft i kanten av veien for å lede vannet ut.

Tabell 5. Tabellen viser forvaltningsutfordringer i Homla naturreservat.

Forvaltningsutfordring	Relevans	Aktuelle tilstandsvariabler*
Kulturbetinget natur		BF, GG,
Fremmede arter, problemarter	x	FA, PRPA, PRAR
Drenering, inngrep, slitasje	x	DR, SE
Reduksjon av viktige arter	x	PRRA, Rødlistede kystgranskogarter av lav, jf. tab. 1**
Areal av kystgranskoglokaliteter og gammelgranlavsamfunn	x	PRAR
Skogtilstand	x	TT, TR
Artskartlegging- videreføring	x	(evt. PRRA, lavarter i kystgranskog og i gammelgranlavsamfunn)
Artskartlegging– nykartlegging	x	(evt. PRRA, lavarter i kystgranskog)
Naturtypekartlegging- nykartlegging	x	Kystgranskog, høgstaudegranskog
Tilrettelegging, info, grensemerker	x	Utarbeide informasjon, vedlikeholde stier og broer, legge om sti

** forkortelser jfr. håndbok Miljødirektoratet og/eller NiN.*
*** Gjelder i første rekke de karakteristiske kystgranskogartene gullprikklav og fossenever (Gaarder, Fjeldstad og Hanssen, 2013)*

Ut fra vurderingene over konkluderes det med at det settes to bevaringsmål for Homla naturreservat knyttet til areal av kystgranskog og areal av gammelgranlavsamfunn. Ved feltbefaringer knyttet til disse bevaringsmål må det gis en beskrivelse av utviklingstendenser som observeres i lokalitetene, som:

- Alders- og tetthetsutvikling av granbestander, observert utskygging av rogn, selje og gråor.

- Vindfellinger

- Utdøing av ulike treslag, særlig rogn, selje og gråor.

- Nyrekruttering av rogn, selje og gråor.

- Bestandsutvikling av rødlistede lavarter (om registrator har kompetanse)

- utglidninger/ras.

Disse vurderingene må gjøres på lokalitetsnivå for lokalitetene i figur 1, og eventuelle reduksjoner/økninger av arealene for lokalitetene beskrives i antall dekar.

Tabell 5. Bevaringsmål er satt for tilstandsvariabel areal av kystgranskog i lokaliteten Storfossen, som er en forvaltningsutfordring i Homla naturreservat.

		Overvåking		God tilstand		Middels tilstand		Dårlig tilstand		
Bevarings-mål	**Tilstands variabel**	**Start**	**Fre-kvens**	**Trinn**	**Målt mengde**	**Trinn**	**Målt mengde**	**Trinn**	**Målt mengde**	**Målenhet_intervall**
Innen overvåking sobjekt VV00003197 skal arealet med kystgransk og oppretthold es (trinn 1).	PRAR Areal kystgran-skog	2020	Hvert 5. år, evt. sjeldnere	1	23 dekar eller mer	2	Reduk-sjon på 5 dekar	3	Reduk-sjon på 10 dekar	Antall dekar skog av typen kystgranskog

Bevaringsmål for tilstandsvariabel areal av gammelgranlavsamfunn i lokalitetene Dølanfossen, Svarttjønnbekken nedre og Homladalen østside.

		Overvåking		God tilstand		Middels tilstand		Dårlig tilstand		
Bevarings-mål	**Tilstands variabel**	**Start**	**Fre-kvens**	**Trinn**	**Målt mengde**	**Trinn**	**Målt mengde**	**Trinn**	**Målt mengde**	**Målenhet_intervall**
Innen overvåking sobjekt VV00003197 skal arealet med kystgransk og oppretthold es (trinn 1).	PRAR Areal gammel-granlav-samfunn	2020	Hvert 5. år, evt. sjeldnere	1	271 dekar eller mer	2	Reduk-sjon på 20 dekar	3	Reduk-sjon på 40 dekar	Antall dekar skog av typen gammel-granlavsamfunn

Overvåking

Registrering i felt hvert 5. år, evt. sjeldnere. Tilfang eller avgang av areal (dekar) pr. lokalitet anslås ut fra vurderinger av prosesser som nevnt over. Som minimum bør det registreres før revisjon av forvaltningsplanen i 2026, det vil si i 2025/26. Om utviklingen er negativ, må tiltak vurderes.

Vedlegg 4 Samlet tiltaksbeskrivelse med kostnadsoverslag og fremdriftsplan

Tabell 4 Samlet tiltaksbeskrivelse med anslag av kostnader, tidsfrist og antatt finansieringskilde.

Bev. Mål	Når	Tiltak	Ansvarlig	Kostnad (inkl mva)	Finansiering
PRAR VV00003197	2020, og deretter hvert 5. år	Registrer areal kystgranskog	FM. SNO i felt, alt. feltbiolog	50.000,- (med feltbiolog)	Bestillingsdialog
	2017	Lage infoplakat, sette opp i felt	FM, SNO setter opp i felt.	30.000,-	Bestillingsdialog
	2018	Lage info-brosjyre	FM	30.000,-	Bestillingsdialog
	2017	Oppgradering av P-plasser i begge ender av Homlastien	FM, samarb. m. komm.	70.000	Bestillingsdialog
	2017	Oppgradering av Homlastien med skilting og natursti	FM, samarb. m. komm.	150.000	Bestillingsdialog
	2020	Fjerne sitkabestand	FM, i samarb. m. komm.	30.000	Bestillingsdialog
	2018	Nyetablering av hengebru i Buhølen	FM	100.000	Bestillingsdialog
	Ved behov	Rydding av utsiktspunkter	Malvik komm. I samråd med FM	0	
	2017	Digitalisering av Homlastien i off. kart	Malvik kommune, kart og oppmåling	0	

Vedlegg 5 Begrepsforklaring

Bevaringsmål og bevaringsmålobjekt

Et bevaringsmål er en kort beskrivelse av en ønsket tilstand for en naturtype (evt. annet kartobjekt). Kartobjektet som det da er knyttet bevaringsmål til kalles **bevaringsmålobjekt.** Ofte er slike objekt allerede etablert, f.eks. i NiN-databasen/Naturbasen. NiN står for Natur i Norge og er et system for inndeling og systematisering av naturen.

Tilstandsvariabler

Man bruker en eller flere **tilstandsvariabler** (eks. Fremmedartsinnslag (FA)) for å måle **tilstanden** til bevaringsmålobjektet. De fleste tilstandsvariablene er definerte i Artsdatabankens Naturtypebase (variasjon-tilstandsøkokliner). Miljødirektoratet har utarbeidet en håndbok som viser hvordan utvalgte tilstandsvariabler bør brukes av forvaltningen.

Tilstandsklasser

Samtidig med at forvaltningsmyndigheten fastsetter bevaringsmål, skal de også gi konkrete grenseverdier for tre **tilstandsklasser;** *god tilstand*, *middels tilstand* eller *dårlig tilstand*. Lokal overvåking av en tilstandsvariabel, vil resultere i et tall eller ja/nei. Dette resultatet plasserer variabelen i en av de tre tilstandsklassene. Det er forvaltningsmyndigheten som fastsetter grenseverdiene for disse tilstandsklassene. Det kan være aktuelt å justere grenseverdiene når man får tilgang til konkrete overvåkingsdata.

Målt tilstand for den aktuelle tilstandsvariabelen kan "oversettes" til et NiN-trinn (eller egendefinert trinn). Veildeningsmateriale fra Miljødirektoratet har forslag på hvordan målt tilstand kan koples til et NiN-trinn.

NiN trinndeling

I NiN-kartlagte områder er det ofte registrert tilstandsvariabler med et tilhørende **NiN-trinn** (eks. FA-Fremmedartsinnslag = 2). Overvåkingsdata kan brukes for å angi NiN-trinn for en tilstandsvariabel. Dersom overvåkingsdata viser endringer i fremmedartsinnslaget, kan det derfor være aktuelt å revidere NiN-trinnet som er gitt i kartleggingsdataene. Hvis forvaltningsmyndigheten ønsker å overvåke en tilstandsvariabel som ikke er plassert på et NiN-trinn, må man selv fastsette trinnet. Hjelp til dette finnes i håndboka fra Miljødirektoratet eller Artsdatabankens naturtypebase.

Overvåkingsmetode

Overvåking av tilstand skjer etter en **overvåkingsmetode**. Metoden har alltid geografiske egenskaper (f.eks. befaringslinje, transekt, overvåkingsrute), og skal kunne vises på kart. Dette kartobjektet beskriver metoden, og det skal etter hvert utvikles en metodedatabase der metoden kan lagres (*se dataadministrasjon*). Overvåkingsmetoden skal også inkludere en beskrivelse av hvordan data skal innhentes. Beskrivelsen kan bestå av tekst og illustrasjonsfoto. Det er avgjørende at metoden er godt dokumentert og kan gjentas. Overvåkingen skal alltid resultere i et tall, eller ja/nei.

Slå opp i håndboka og velg overvåkingsmetode for tilstandsvariabelen (i nesten alle tilfeller anbefales en enkel form for strukturert befaring).

Tiltak

Dersom bevaringsmålets tilstand utløser tiltak, kan det være behov for å definere hvilket område tiltaket skal gjøres i. Dette gjøres evt. i SNOs Verneområdelogg.

Vedlegg 6 Oppsummering av uttalelser til forslag til forvaltningsplan for Homla

I brev av 13. januar 2017 sendte Fylkesmannen et forslag til forvaltningsplan for Homla naturreservat på høring. Det kom inn to uttalelser til denne høringen, og disse oppsummeres og kommenteres under.

Statens vegvesen har utarbeidet reguleringsplan for ny E6 mellom Ranheim og Værnes. Vegen skal utvides til 4 felt, noe som krever en del areal både i permanent situasjon og i anleggsperioden og det har vært dialog om dette i verneprosessen. De ser at planavgrensningen til forvaltningsplanen går like i nærheten av planområdet for ny E6. Det vil være behov for å anlegge veg og bru og senere drifte disse uten at en kommer i konflikt med naturreservatet..

Malvik kommune, Utvalg for areal og samfunnsplanlegging, støtter forslag til forvaltningsplan for Homla naturreservat.

Fylkesmannens kommentarer

Forvaltningsplanen gjelder i første rekke innenfor grensene for Homla naturreservat, men noen av tiltakene gjelder også stier, parkeringsplass og oppsetting av informasjon som er like utenfor, men i tilknytning til naturreservatet. Ingen av disse tiltakene vil være i konflikt med bygging av ny E6. Avgrensningen av naturreservatet er også gjort i samråd med Statens vegvesen, slik at det skal være mulig å bygge ny E6 uten å komme i konflikt med naturreservatet.

Det er ut fra disse to uttalelsene ikke grunnlag for å gjøre endringer i forslaget til forvaltningsplan.

21.04.2017

Jan Erik Andersen
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Fylkesmannens miljøvernavdeling ble opprettet i 1982. Vårt ansvar er å se til at den statlige miljøvernpolitikken blir fulgt opp i vårt fylke. For å nå de nasjonale mål på miljøvernsektoren, må det en solid innsats til på regionalt og lokalt nivå.

Miljøvernavdelingens viktigste arbeidsområder er:

- forvaltning av vilt og innlandsfisk
- vern og forvaltning av verneområder
- fremme og tilrettelegge for rekreasjon og friluftsliv
- forurensning
- avfallsbehandling
- sikring og ivaretagelse av naturkvaliteter gjennom planbehandling og holdningsskapende arbeid

Miljøvernavdelingen finner du i Statens Hus,
Prinsens gt. 1

Postadresse: Statens Hus - 7468 Trondheim
Telefon: 73 10 90 00
Telefax: 73 19 92 30

Er det noe du lurer på om natur og miljø i Sør-Trøndelag; ring eller stikk innom oss i Statens Hus.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag
***Miljøvern**avdelingen*

ISBN 978-82-7540-209-5

Svanemerket trykksak fra Skipnes Kommunikasjon Lisensnr. 241 731